

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 204/25
24.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против туженог ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Јованка Зечевић Анђелковић, адвокат из Београда, Нушићева 7а, ради вршења родитељског права по тужби и противтужби, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 685/23 од 17.1.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 685/23 од 17.1.2025. године, у првом, трећем, четвртном и петом ставу изреке.

УКИДА СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 685/23 од 17.1.2025. године у другом и шестом ставу изреке и у том делу предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 685/23 од 17.1.2025. године, првим ставом изреке малолетно дете парничних странака ВВ, рођен дана 5.4.2021. године, у ..., поверен је тужилци – мајци на бригу, чување и васпитање која ће самостално вршити родитељско право. Другим ставом изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетног детета са туженим – оцем, тако што ће се виђање одвијати сваки други викенд од петка од 17.00 часова до недеље у 17.00 часова, сваког уторка и петка од 17.00 до 19.00 часова, сваки други верски и државни празник, сваки други рођендан детета, дан очеве крсне славе, тако што ће тужени – отац преузимати и враћати дете на адресу тужилце – мајке. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноси за издржавање малолетног детета плаћа месечно износ од 17.000,00 динара, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе 4.5.2023. године, па убудуће, док за то постоје законски услови или се наведена

одлука не измени новом, путем поштанске упутнице законској заступници малолетног детета – тужилји, с тим што ће доспеле, а неисплаћене износе за издржавање платити одједном у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тражено да се малолетно дете парничних странака повери туженом – оцу на самостално вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа малолетног детета са тужилјом – мајком, тако што ће се странке договорити о термину виђања и да се обавезе тужилја – мајка да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета месечно плаћа износ од 1.000,00 динара почев од доношења пресуде, сваког 1. до 15. у месецу за текући месец, на текући рачун туженог – оца, док за то постоје законски услови или док се одлука не измени другом судском одлуком. Петим ставом изреке, одбијен је као неоснован предлог за одређивање привремене мере којим је тужени тражио да се малолетно дете парничних странака повери туженом – оцу на самостално вршење родитељског права и да се уреди начин одржавања личних односа малолетног детета са тужилјом – мајком по моделу договора између парничних странака. Шестим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијао првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20).

Испитујући правилност побијане пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку у вези са члановима 202 – 207 Породичног закона (“Службени гласник РС” број 18/05, 75/11 и 6/15), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, парничне странке засновале су ванбрачну заједницу крајем 2017. године и из те заједнице добиле заједничко дете сина ВВ рођеног дана 5.4.2021. године. Ванбрачна заједница престала је у децембру 2022. године, с тим што су парничне странке наставиле да живе заједно све до 8.5.2023. године, када је тужени напустио кућу у којој су заједно живели, а малолетно дете је остало са мајком у домаћинству и њено петоро деце из претходне ванбрачне заједнице. Тужилја је рођена дана 29.7.1985.године, незапослена је, не поседује имовину, станује са децом у изнајмљеном стану, за који плаћа закупнину 200 евра месечно и режије око 10.000,00 динара месечно. Обавља повремене послове - чисти по становима и чува старију особу и недељно може да заради око 23.000,00 динара. Тужилја на име социјалне помоћи прима 24.000,00 динара месечно, а на име дечијег додатка за петоро деце прима 27.000,00 динара месечно. Има здравствени проблем са штитном жлездом, али редовно користи лекове на рецепт. Тужилји помажу када је потребно сестра и зет, баба и друга родбина која је у Немачкој. Из претходне ванбрачне заједнице тужилја има петоро деце – ћерка ГГ рођена је дана 31.1.2007. године, ученик је четврте године Средње медицинске школе, за књиге је истој потребно око 3.500,00 динара и за школски прибор од 4.000,00 до 5.000,00 динара, за исхрану, одећу и обућу месечно потроши око 20.000,00 динара, а за цепарац од 200,00 до 300,00 динара. Матурска екскурзија коштала је 67.000,00 динара, за часове хемије месечно је потребно 8.000,00 динара. ГГ је доста самостална, цело лето продавала је сладолед, тако да је зарадила довољно да покрије све своје трошкове. ДД је рођен дана

26.11.2008. године, иде у други разред Средње угоститељске школе, његове потребе су сличне као ГГ, разлика је томе што он тренира фудбал заједно са браћом ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ и за сву четворицу чланарина је 8.000,00 динара месечно. Ишао је на камп фудбалски и то је коштало 310 евра. Нема екскурзије, има проблем са хормоном раста, доста је самосталан и викендом ради по ресторанима и дневница је 2.000,00 динара. ЂЂ је рођен дана 11.8.2014. године, иде у четврти разред основне школе, школске књиге су биле бесплатне, прибор на почетку године је био 2.000,00 – 3.000,00 динара и 1.000,00 динара за докупљивање, за исхрану, одећу и обућу месечно је за истог потребно око 10.000,00 динара, јер одећу и обућу наслеђује од ДД, тренира фудбал, ишао је на камп са ДД и цена за њега је била исто 210 евра. Здрав је. ЕЕ и ЖЖ су близанци рођени дана 18.11.2015. године, иду у трећи разред основне школе, њихове потребе су исте као ЂЂ, с тим да они нису ишли на фудбалски камп, али тренирају фудбал. Здрави су. Сва деца су неутврђеног очинства и не примају издржавање од свог оца али сви примају дечији додатак осим малолетног ВВ који није остварио право. Парничне странке немају добру комуникацију од престанка заједнице живота. Малолетни ВВ има 3,5 године, иде у вртић који је бесплатан. За исхрану, одећу и обућу месечно му је потребно око 20.000,00 динара, у вртићу има различите секције и трошкови су око 2.000,00 динарга, а за хигијенски пакет за вртић месечно издваја око 1.000,00 динара, ВВ је здраво дете. Тужени је рођен дана 5.11.1989.године, запослен је у фирми “...” као керамичар и има месечну зараду око 150.000,00 динара, а од имовине поседује део објекта – куће у ... површине око 150 м², а почео је изградњу куће у ... због чега је узео кредит на пет година, а месечна рата је 200 евра. Станује као подстанар и закупнину плаћа 200 евра месечно, режије не плаћа, а за исхрану одећу и обућу месечно му је потребно око 20.000,00 динара. Додатних прихода нема. Здрав је и способан за рад, а осим малолетног детета нема других обавеза издржавања.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад – Одељење Вождовац број 560-32-1077/2023 од 12.7.2023. године, произлази да је након спроведеног стручног поступка процене родитељских капацитете парничних странака, породичних односа, као и развојних потреба малолетног детета ВВ мишљење стручног тима да тужила – мајка буде родитељ који ће самостално вршити родитељско право над малолетним дететом, а да се контакти малолетног детета са туженим – оцем одвијају сваки други викенд од петка од 17.00 часова до недеље до 17.00 часова, као и сваки уторак и четвртак у трајању од 3 сата, на тај начин што ће отац преузимати малолетно дете од мајке и враћати га мајци, сваки други верски и државних празник, сваки други рођендан детета, дан очеве крсне славе, половину летењег и половину зимског распуста.

Према допуни стручног налаза и мишљења истог Центра за социјални рад од 23.11.2203. године, произлази да је стручни тим органа старатељства мишљења да је због нарушене комуникације парничних странака (родитеља) у најбољем интересу малолетног детета да привременом мером до окончања судског поступка малолетно дете буде поверено тужили – мајци на самостално вршење родитељског права, а да се лични односи малолетног детета са туженим – оцем регулишу на следећи начин – три пута недељно и то понедељком, средом и петком од 16.00 часова до 19.00 часова.

Према допуни налаза и мишљења Градског центра за социјални рад – Одељење

Вождовац број 560-32-1077/2023 од 22.12.2023. године, произлази да је предложени модел виђења наведен у извештају стручњака Центра за социјални рад од 23.11.2023. године, одређен након спроведеног стручног поступка и представља модел који представља минимум и реалан у датим околностима, а тужила - мајка детета је на рочишу од 3.11.2023. године, предложила модел виђења који је знатно шири од предложеног модела, што се може посматрати као бенефит за дете, те стручна служба Центра за социјални рад подржава изјашњење мајке и споразум родитеља који је у интересу малолетног детета.

Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад – Одељење Вождовац број 560-32-3942/2024 од 16.10.2024. године и изјашњењу водитеља случаја, произлази да је процена стручног тима да је у интересу малолетног детета парничних странака да буде поврено тужили - мајци на самосталано вршње родитељског права, а да се контакти са туженим – оцем одвијају по моделу према одређеној привременој мери. Ради давања мишљења прибављен је извештај Дома здравља и ПУ “...” коју похађа малолетно дете и адаптирано је на вртић, поштује правила понашања у вртићкој групи и учествује у свим групним активностима. Дечак има усвојене културне – хигијенске навике, самосталан је при свлачењу и облачењу и храњењу. По речима васпитача, дете доводи и одводи тужила - мајка са којом је остварена добра сарадња. Тужени – отац није долазио док је дете боравило у јаслицама, а од априла 2024. године - тужила мајка је доставила решење о привременој мери у којој је модел виђења детета са оцем ван предшколске установе. У погледу здравственог статуса - тужила – мајка наводи да има проблема са штитном жлездом, да уредно контролише и редовно користи медикаментозну терапију и да се добро осећа. Дете је уредног развоја напредан је и живахан. Са туженим – оцем обављен је саветодавни разговор у погледу поштовања одређене привремене мере, те је мишљење да заједничко старатељство у наведеним околностима када је нарушена комуникација између родитеља, узимајући у обзир честе пријаве које тужени подноси против тужиле – мајке детета, није у интересу малолетног детета и стручна служба остала је код датог мишљења.

Решењем Другог основног суда у Београду П2 685/23 од 9.2.2024. године, одређена је привремена мера и урађен је начин одржавања личних односа малолетног детета са туженим – оцем, тако што ће се виђање одвијати сваког уторка и петка од 17.00 до 19.00 часова, сваке недеље од 08.00 часова до 12.00 часова, тако што ће тужени – отац преузимати и враћати дете на адресу мајке, а другим ставом изреке обавезан је тужени - отац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно 5.000,00 динара, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец почев од дана одређивања привремене мере 9.2.2024. године, па до правноснажног окончања поступка, путем поштенске упутнице законској заступници малолетног детета - мајци и одређено је да ће привремена мера важити до правноснажног окончања поступка.

Решењем Другог основног суда у Београду П2 685/23 од 13.5.2024. године, првим ставом изреке одређена је привремена мера, тако што је урађен је начин одржавања личних односа малолетног детета са туженим - оцем по моделу – сваки други викенд од петка 17.00 часова до недеље у 17.00 часова, сваког уторка и петка од 17.00 часова до 19.00 часова, сваки други верски и државни празник сваки други рођендан детета, дан очеве крсне славе, тако што ће тужени - отац преузимати и

враћати дете на адресу мајке, и на тај начин изменио привремену меру одређену решењем истог суда П2 685/23 од 9.2.2024. године, у првом ставу изреке, а одређено је да ће привремена мера трајати до правноснажног окончања поступка или до доношења нове привремене мере.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је у складу са члановима 6 став 1, 61 став 1, 73 став 3, 154, 160, 161, 162 став 1 и 3 и 266 став 1 Породичног закона оценио да оба родитеља поседују родитељске капацитете за вршење родитељског права али да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверено тужиљи - мајци на самостално вршење родитељског права, имајући у виду налаз и мишљење органа старатељства, узимајући у обзир пол и узраст малолетног детета, посвећеност мајке свакодневной бризи око детета, досадашњу ангажованост мајке, као и чињеницу да од прекида заједнице парничних странака дете живи са мајком и да је упућено на њу.

Одлучујући о начину одржавања личних односа малолетног детета са туженим – оцем, родитељем са којим дете не живи, првостепени суд је у складу са члановима 6, 61 и 266 став 1 Породичног закона прихватио предлог Градског центра за социјални рад у Београду - Одељење Вождовац, па је уредио начин одржавања личних односа малолетног детета са туженим - оцем на следећи начин - сваки други викенд од петка од 17.00 часова до недеље у 17.00 часова, сваког уторка и петка од 17.00 часова до 19.00 часова, сваки други верски и државни празник, сваки други рођендан детета, дан очеве крсне славе, тако што ће тужени - отац преузимати и враћати дете на адресу мајке, јер је оценио да је наведени модел у најбољем интересу малолетног детета, с обзиром на узраст малолетног детета, досадашње контакте с оцем, као и чињеницу да је за правилан психофизички развој детета неопходно да дете има редовне контакте са родитељем са којим не живи.

Одлучујући о висини доприноса туженог за издржавање малолетног детета првостепени суд је у складу са члановима 154, 160, 161 и 162 Породичног закона оценио потребе малолетног детета, узимајући у обзир узраст детета - да иде у вртић, трошкове за исхрану, одећу и обућу, као и трошкове за прославе рођендана, да је дете здраво и да не прима дечји додатак, те могућности родитеља – тужиље, која је незапослена и нема имовине, да остварује повремене приходе, да са децом станује у изнајмљеном стану, да прима социјалну помоћ и дечији додатак за петоро деце из претходне ванбрачне заједнице, њено здравствено стање, као и потребе остале деце и могућности туженог – дужника издржавања који је запослен и прима месечну зараду око 150.000,00 динара, а од имовине поседује део куће у ... и започео је изградњу куће у ..., отплаћује кредит у месечној рати од 200,00 евра, да станује као подстанар, да је здрав и способан за рад и да осим малолетног детета ВВ нема других обавеза издржавања, те је имајући у виду минималну суму издржавања сагласно члану 160 став 4 Породичног закона, као накнаду за хранљиве односно лица на породичном смештају коју утврђује надлежно Министарства за породичну заштиту, а која је у време пресуђења износила 50.368,00 динара, закључио да је тужени у могућности да доприноси издржавању малолетног детета месечним износом од 17.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе, уз допринос тужиље – мајке, с тим да тужени доспеле, а неисплаћене износе плати одједном у року од 15 дана од пријема пресуде. Оценио је

да се наведеним износом неће угрозити егзистенција туженог, с обзиром на то да својим радним ангажовањем може остварити веће приходе, а преостала средства за издржавање малолетног детета обезбедиће тужиља – мајка којој се у допринос урачунава и рад на непосредном старању и бризи о малолетном детету и ангажовање око свакодневних потреба.

Са изложеног, првостепени суд је одбио као неоснован противтужбени захтев и предлог туженог за одређивање привремене мере.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право и за своју одлуку у потврђујућем делу дао јасне и довољне разлоге које прихвата и Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновани су жалбени наводи о погрешној оцени доказа у погледу одлуке о поверавању малолетног детета парничних странака тужиљи – мајци на самостално вршење родитељског права указивањем да она има још петоро деце из претходне ванбрачне заједнице, те да не може довољно да се посвети малолетном детету парничних странака за разлику од туженог који има боље услове живота за малолетно дете.

Првостепени суд је на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања донео одлуку да се малолетно дете парничних странака ВВ, рођен дана 5.4.2021. године, повери тужиљи – мајци на самостално вршење родитељског права, имајући у виду налаз и мишљење органа старатељства, који је дат на основу процене родитељских капацитета, сагледавајући околности конкретног случаја и најбољи интерес малолетног детета, као и пол, узраст, емоционалне и развојне потребе малолетног детета.

Неосновано се жалбом оспорава одлука о висини месечног доприноса туженог – оца за издржавање малолетног детета, јер је иста донета правилном применом материјалног права на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања.

Одредбом члана 160 Породичног закона прописани су критеријуми за одређивање издржавања по којима се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3).

Одлуку о висини доприноса туженог за издржавање малолетног детета првостепени суд је донео правилном применом материјалног права у складу са потребама малолетног детета (повериоца издржавања) и могућностима родитеља (дужника издржавања), а имајући у виду критеријуме за издржавање прописане одредбом члана 160 Породичног закона, руководећи се најбољим интересом

малолетног детета, сходно члану 266 став 1 Породичног закона. Стандард најбољег интереса детета прокламован је и чланом 3 тачка 1 и 2 Конвенције о правима детета, а истом Конвенцијом прокламовано је право сваког детета на животни стандард који одговара дететовом физичком, менталном, духовном, моралном и социјалном развоју. Досуђеним износом обезбеђују се животни и здравствени услови за правилан и потпуни развој малолетног детета, а истовремено се не угрожава егзистенција туженог-дужника издржавања с обзиром на старосну доб, образовање, здравствено стање, његово имовно стање, чињеницу да нема обавезу издржавања других лица, као и његове приходе и расходе и могућности остваривања прихода.

Првостепени суд је правилно определио висину доприноса туженог за издржавање малолетног детета узимајући у обзир потребе малолетног детета – примаоца издржавања и могућности туженог – даваоца издржавања, као и допринос тужиле – мајке. Правилно је првостепени суд оценио да је тужени – отац способан за рад, јер је у обавези да ангажује све своје могућности и уложи додатни напор, да на све дозвољене начине обезбеди средства како за своје, тако за издржавање свог малолетног детета, што је његова законска обавеза у складу са одредбом члана 167 став 2 Породичног закона. Родитељи се не могу ослободити законске обавезе да доприносе издржавању своје малолетне деце, јер су дужни да доприносе издржавању и на штету властитог издржавања, а тужени није доказао да је радно неспособан, па је правилно првостепени суд обавезао туженог да доприноси издржавању малолетног детета са месечним износом од 17.000,00 динара, који је адекватан, а остала средства обезбедиће тужилца – мајка уз своју свакодневну бригу, негу и чување детета, те уколико се промене околности на основу којих је одређено издржавање може се у складу са чланом 164 Породичног закона висина издржавања смањити или повећати.

Без утицаја је жалбено указивање да је тужени од дана подношења тужбе и одређивања привремене мере давао за дете намирнице и потребне ствари по списку тужиле, јер према утврђеном чињеничном стању тужени од дана подношења тужбе није доприносио издржавању малолетног детета у досуђеном износу, а уколико је давао одређене износе то може бити ствар извршења.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Међутим, основано се жалбом туженог указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку у погледу одлуке о моделу виђења малолетног детета са туженим – оцем, јер не садржи разлоге о битним чињеницама, а разлози који су дати су недовољни и противречни да би се оправдало правно становиште на којем је побијана одлука заснована. Осим тога, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, не може се испитати ни правилност примене материјалног права, на шта се основано указује жалбом туженог.

Одредбом члана 205 Породичног закона прописано је да у поступку у вези са породичним односима суд може утврђивати чињенице када оне нису међу странкама спорне, а може и самостално истраживати чињенице које ниједна странка није изнела.

Одредбом члана 70 Породичног закона прописано је да је суд дужан да пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу, односно лишењу родитељског права, затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

Одредбом члана 272 став 2 Породичног закона прописано је да ако родитељи нису закључили споразум о вршењу родитељског права или суд процени да њихов споразум није у најбољем интересу детета, одлуку о поверавању заједничког детета једном родитељу, о висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и о начину одржавања личних односа детета са другим родитељем доноси суд, док је одредбом члана 281 прописано да суд није везан границама тужбеног захтева за издржавање.

Регулишући права детета, одредбом члана 61 Породичног закона прописано је да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, као и да ово право може бити ограничено само судском одлуком, када је то у најбољем интересу детета. Породични закон одредбом члана 67 прописује да је родитељско право изведено из дужности родитеља и да постоји само у мери у којој је потребно за заштиту личности, права и интереса детета. Стога, у складу са наведеним, потребно је тумачити и одредбу члана 68 Породичног закона, о праву родитеља да се стара о детету у смислу учешћа родитеља у чувању, подизању и васпитању детета.

Одредбом члана 6 став 1 Породичног закона прописано је да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета.

У том смислу, и Конвенција о правима детета у члану 3 предвиђа да су у свим активностима које се тичу деце од примарног значаја интереси детета, без обзира на то да ли их предузимају јавне или приватне институције за социјалну заштиту, судови, административни органи или законодавна тела.

Одредбом члана 266 став 1 Породичног закона прописано је да у спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права, суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. Најбољи интерес детета представља правни стандард који се цени према околностима конкретног случаја, а елементи процене најбољег интереса су узраст, пол и друге карактеристике детета, безбедност детета и осећања детета, егзистенцијалне потребе детета, способност родитеља да препозна развојне потребе детета, очекивања и утицај промењених околности на дете. Ради правилног сагледавања најбољег интереса детета, суд има могућност да у поступку доказивања чињеница користи истражно начело.

Све наведено указује да је интерес малолетног детета приоритетан у одлучивању о свим питањима.

У конкретном случају, првостепени суд је донео одлуку имајући у виду налаз и мишљење органа старатељства, али није дао јасне и довољне и јасне разлоге због којих сматра да је одређен модел виђања у најбољем интересу малолетног детета и због чега

је ускратио могућност туженом – оцу да проводи време са дететом половину летњег и половину зимског распуста, што је предложено налазом и мишљењем органа старатељства од 12.7.2023. године. Првостепени суд није утврдио које су се околности промениле од наведеног налаза и због чега је налазом и мишљењем органа старатељства од 16.10.2024. године, предложен ужи модел виђања, па је одлука у наведеном делу морала бити укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном суђењу првостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка на коју је указано и у смислу члана 398 став 2 Закона о парничном поступку расправити сва спорна питања, тако што ће употпунити чињенични основ извођењем потребних доказа и од надлежног центра за социјални рад затражити потпуни извештај у погледу предлога о начину одржавања личних односа малолетног детета са туженим – оцем (родитељем са којим дете не живи). Након што утврди све битне чињенице, поново ће оценити све изведене доказе, па ће на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применити материјално право и донети нову, правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати довољне и јасне разлоге, руководећи се најбољим интересом малолетног детета. За своју одлуку ће у образложењу навести јасне и потпуне разлоге и у том смислу поступак ће спровести сходно члану 313 Закона о парничном поступку у вези са чланом 205 Породичног закона, водећи рачуна да се утврде све чињенице од значаја за правилну одлуку. Суд ће посебно имати у виду цитиране одредбе чланова 67 и 68 Породичног закона, које прописују да се право родитеља на учешће у чувању, подизању и васпитању детета остварује само у мери која је потребна за заштиту личности, права и интереса детета. Суд о наведеним правима родитеља одлучује само у интересу детета, а жеље оба родитеља су том интересу подређене.

На основу изложеног, применом члана 391 став 1 и 392 став 2 у вези са чланом 387 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Укинута је одлука о трошковима поступка, садржана у шестом ставу изреке побијане пресуде применом члана 401 тачка 3 у вези са чланом 165 став 3 Закона о парничном поступку, јер зависи од коначног исхода спора.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић